

Od stycznia 2013 r. kraje członkowskie UE powinny zacząć stosować postanowienia dyrektywy 2010/31/UE będącej przekształconą wersją dyrektywy 2002/91/WE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków. Obecnie trwają prace legislacyjne, których celem jest implementacja postanowień dyrektywy do polskiego prawodawstwa.

Jednym z najistotniejszych wyzwań stojących obecnie przed Unią Europejską oraz krajami będącymi jej członkami, w tym Polską, jest odpowiednie ukształtowanie polityki energetycznej.

Wzrost cen energii oraz rosnąca zależność od dostaw paliw spoza UE stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa i konkurencyjności gospodarki, w tym sektora energetycznego, przy czym strategie energetyczne są nierozdzielnie związane z polityką dotyczącą ochrony środowiska naturalnego. Dlatego instytucje i organy Unii Europejskiej podejmując działania ukierunkowane na zagadnienia związane z polityką energetyczną wprowadzają równolegle zobowiązania mające na celu zapobieganie degradacji środowiska, zmianom klimatu oraz ochronę zasobów naturalnych.

Wśród pozostałych korzyści wynikających z poprawy efektywności energetycznej budynków należy wymienić: mniejszą zależność od importu surowców energetycznych, ograniczenie negatywnego wpływu na klimat, mniejsze rachunki za ciepło i energię elektryczną oraz wsparcie rozwoju lokalnego.

Podstawą merytoryczną tego aktu prawnego są poniższe kwestie:

1. Kontynuacja i rozwinięcie postanowień określonych w dyrektywie 2002/91/WE.
2. Wyjaśnienie brzmienia części przepisów, zdefiniowanie nowych pojęć np. budynek o niemal zerowym zużyciu energii. Definicja budynku o niemal zerowym zużyciu energii, czyli budynku o bardzo wysokiej charakterystyce energetycznej, cechującego się zastosowaniem najwydajniejszych rozwiązań instalacyjno-konstrukcyjnych oraz wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych, ma określić standard wszystkich nowo wznoszonych budynków. Zgodnie z przepisami przekształconej dyrektywy po 31 grudnia 2018 r. nowe budynki zajmowane przez władze publiczne oraz będące ich własnością powinny być budynkami o niemal zerowym zużyciu energii; ten sam wymóg jest rozszerzony na wszystkie budynki oddawane do użytku po 31 grudnia 2020 r. .
3. Rozszerzenie zakresu przepisu nakazującego państwom członkowskim ustanowienie minimalnych wymagań dotyczących charakterystyki energetycznej w przypadku przeprowadzania ważniejszej renowacji.
4. Wzmocnienie przepisów dotyczących świadectw charakterystyki energetycznej, przeglądów systemów ogrzewania i klimatyzacji, wymagań dotyczących charakterystyki energetycznej, informacji i niezależnych ekspertów.
5. Zapewnienie państwom członkowskim i zainteresowanym podmiotom instrumentu obliczeniowego, umożliwiającego porównanie ustalonych na poziomie krajowym lub regionalnym minimalnych wymagań dotyczących charakterystyki energetycznej z poziomem optymalnym pod względem kosztów. (Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 244/2012 z dnia 16 stycznia 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i ustanawiające ramy metodologii porównawczej do celów obliczania optymalnego pod względem kosztów poziomu wymagań minimalnych dotyczących charakterystyki energetycznej budynków i elementów budynków)
6. Stymulowanie państw członkowskich do rozwijania ram mających na celu upowszechnienie na rynku budynków charakteryzujących się niemal zerowym zużyciem energii przy aktywnym zaangażowaniu sektora publicznego.